

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA UOKiK W POZNANIU
ul. Zielona 8, 61-851 Poznań
Tel. 61 852 15 17, 852-77-50, Fax 61 851 86 44
E-mail: poznan@uokik.gov.pl

Poznań, dnia 3 października 2014 roku

RPZ-61-14/14/MT/

DECYZJA nr RPZ 28/2014

Stosownie do art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007 roku o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007 r., nr 50, poz. 331 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, wszczętego z urzędu przeciwko Miejskiemu Zakładowi Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. z siedzibą w Złotowie

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

I. na podstawie art. 28 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, **wobec uprawdopodobnienia w toku postępowania stosowania przez Miejski Zakład Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. z siedzibą w Złotowie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów**, określonej w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającej na zamieszczaniu w umowach o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków zawieranych z odbiorcami, postanowienia uprawniającego do rozwiązania przez dostawcę usług umowy za wypowiedzeniem, co jest sprzeczne z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 roku o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2006 r., nr 123, poz. 858 ze zm. j.t.),

po zobowiązaniu się przez Miejski Zakład Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. z siedzibą w Złotowie do podjęcia działań zmierzających do zapobieżenia naruszeniom zbiorowych interesów konsumentów, **nakłada się** na Miejski Zakład Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. z siedzibą w Złotowie obowiązek wykonania tego zobowiązania poprzez:

- a) wprowadzenie do obrotu z konsumentami, z chwilą uprawomocnienia się niniejszej decyzji, nowych wzorców umów zgodnie z wzorcami przedłożonym pismem z dnia 2 czerwca 2014 roku, w których kwestionowane postanowienia nie występują;
- b) wystąpienie do dotychczasowych odbiorców z propozycją podpisania nowych umów lub podpisania aneksów, zgodnie z wzorcami przedłożonymi pismem z dnia 2 czerwca 2014 roku, w których kwestionowane postanowienia nie występują, w terminie do dziewięciu miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji,

II. na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **nakłada się na Miejski Zakład Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. z siedzibą w Złotowie obowiązek przekazania**, w terminie dziesięciu miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji, informacji o stopniu realizacji zobowiązania nałożonego w punkcie I sentencji decyzji oraz kopii 3 przykładowych umów zawartych zgodnie z postanowieniami nowych wzorców i dowodów potwierdzających przekazanie kontrahentom propozycji zawarcia nowych umów lub podpisania aneksów do umów pozostających w obrocie prawnym.

Uzasadnienie

W dniu 4 października 2013 roku Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej także „Prezes Urzędu”) wszczął z urzędu postępowanie wyjaśniające, w celu wstępnego ustalenia, czy działania Miejskiego Zakładu Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. z siedzibą w Złotowie (dalej także „Spółka”), mogą naruszać przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, a tym samym uzasadniać wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, praktyk ograniczających konkurencję oraz stanowić podstawę innych działań przewidzianych w przepisach prawa.

W toku ww. postępowania Prezes Urzędu ustalił m.in., że Spółka w aktualnie wykorzystywanych w obrocie wzorcach: *umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* (§ 12 ust. 2 pkt a) oraz *umowy o odprowadzanie ścieków opadonych* (§11 ust. 2) zamieściła postanowienia, w których zastrzega możliwość wypowiedzenia umowy przez każdą ze stron z 3 miesięcznym okresem wypowiedzenia.

Z uwagi na powyższe, postanowieniem z dnia 16 maja 2014 roku Prezes Urzędu wszczął z urzędu postępowanie w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy w związku z podejrzeniem stosowania przez Miejski Zakład Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. z siedzibą w Złotowie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, określonej w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającej na zamieszczaniu w umowach o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków zawieranych z odbiorcami, postanowienia uprawniającego do rozwiązania przez dostawcę usług umowy za wypowiedzeniem, co mogło być sprzeczne z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 roku o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2006 r., nr 123, poz. 858 ze zm. j.t.).

W toku postępowania korzystając z przysługującego prawa do ustosunkowania się do podniesionych zarzutów, Spółka pismem z dnia 2 czerwca 2014 roku przekazała żądane dokumenty i informacje oraz przedstawiła swoje stanowisko i wyjaśnienia w przedmiotowej sprawie oświadczając, że w minionych latach, poza jednym przypadkiem, nie została wypowiedziana żadna umowa odbiorcy usług, gdyż kwestionowany zapis umowny nie był dotychczas i nie będzie w przyszłości wykorzystywany, a aktualne umowy będą zawierane na podstawie nowego wzorca.

Ponadto pismem z dnia 22 sierpnia 2014 roku Spółka potwierdziła, że informację zawartą w piśmie z dnia 2 czerwca 2014 roku należy traktować jako złożenie wniosku o wydanie tzw. decyzji zobowiązującej na podstawie art. 28 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jednocześnie przedkładając nowe wzorce umów, z których kwestionowane postanowienia zostały usunięte. Spółka zobowiązała się zatem do zawierania kolejnych umów z wykorzystaniem nowych wzorców oraz zawarcia nowych umów lub aneksów do umów będących już w obrocie w terminie do 30 czerwca 2015 roku.

Prezes Urzędu ustalił, co następuje:

Miejski Zakład Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. z siedzibą w Złotowie została wpisana do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod nr 0000140014. Głównym przedmiotem działalności Spółki, zgodnie z PKD, jest pobór, uzdatnianie i dostarczanie wody, odprowadzanie i oczyszczanie ścieków, natomiast jedynym udziałowcem jest Gmina Miasto Złotów. (*dowód: karty od 9 do 15 akt post. adm.*)

Spółka posiada prawo do dysponowania siecią wodociagową i kanalizacyjną na terenie Gminy Miasto Złotów na podstawie umowy z dnia 15 stycznia 1996 roku. Spółka dzierżawi również sieć

kanalizacji sanitarnej Gminy Złotów w obszarze Gminy Miasto Złotów na podstawie umowy dzierżawy zawartej w dniu 31 grudnia 2002 roku. (dowód: karty od 6 do 8 akt post. adm.)

Aktualne umowy na świadczenie usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków Spółka zawiera m.in. w oparciu o wzorce umów o *zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków (wersja podstawowa obowiązująca od września 2010 roku)*, oraz o *odprowadzanie ścieków opadonych*. (dowód: karty od 18 do 28 akt post. adm.)

Prezes Urzędu ustalił, że w ww. wzorcach zamieszczono postanowienia o treści: *Umowa może być rozwiązana przez każdą ze stron; a) z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, który biegnie od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym wypowiedzenie zostało złożone (§ 12 pkt 2 umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków) oraz Każdej ze stron przysługuje prawo rozwiązania umowy za trzymiesięcznym okresem wypowiedzenia, które biegnie od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym wypowiedzenie zostało złożone. Za zgodą stron rozwiązanie umowy może nastąpić w każdym czasie (§ 11 pkt 2 umowy o odprowadzanie ścieków opadonych)*. (dowód: karty nr 22 oraz nr 28 akt post. adm.)

W trakcie prowadzonego postępowania Spółka zobowiązała się do zawierania nowych umów o *zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* oraz o *odprowadzanie ścieków opadonych* z użyciem nowych wzorców przedłożonych wraz z pismem z dnia 2 czerwca 2014 roku, z których kwestionowane postanowienia zostały usunięte. Spółka zobowiązała się także do zawarcia z dotychczasowymi odbiorcami w terminie do 30 czerwca 2015 roku nowych umów lub podpisania aneksów w oparciu o ww. wzorce, w których kwestionowane postanowienia nie występują. (dowód: karty nr 126 oraz 168 akt post. adm.)

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Stosownie do art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ochrona interesów przedsiębiorców i konsumentów podejmowana w ramach działań Prezesa Urzędu jest prowadzona w interesie publicznym. Ingerencja Prezesa Urzędu ma więc na celu ochronę interesów zbiorowości, a nie wprost poszczególnych, indywidualnych uczestników rynku. Naruszenie interesu publicznego stanowi bezwzględny warunek uznania kompetencji Prezesa Urzędu do rozstrzygnięcia określonej sprawy. Interes publiczny zostaje naruszony wówczas, gdy działania przedsiębiorcy godzą w interesy ogólnospołeczne i dotyczą szerokiego kręgu uczestników rynku, zaburzając jego prawidłowe funkcjonowanie.

W ocenie Prezesa Urzędu, rozpatrywana sprawa ma charakter publicznoprawny. Wiąże się z ochroną interesu wszystkich konsumentów, którzy byli lub mogli stać się klientami Przedsiębiorcy. W niniejszej sprawie istnieje zatem możliwość poddania zachowania Przedsiębiorcy dalszej ocenie pod kątem stosowania przez niego praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów.

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione - na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 100 ust. 1, lub innych informacji będących podstawą wszczęcia postępowania- że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 24, a przedsiębiorca, któremu jest zarzucane naruszenie tego przepisu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom, Prezes Urzędu może w drodze decyzji, nałożyć obowiązek wykonania tych zobowiązań.

Przytoczony przepis jako przesłanki warunkujące możliwość wydania decyzji przez Prezesa Urzędu wskazuje uprawdopodobnienie naruszenia zakazu określonego w art. 24 ww. ustawy oraz

zobowiązanie się przedsiębiorcy, któremu jest zarzucane takie naruszenie, do podjęcia lub zaniechania działań zmierzających do zapobieżenia naruszeniu.

Z uwagi na złożenie przez Spółkę wniosku o wydanie decyzji na podstawie art. 28 ww. ustawy niezbędne jest rozważenie, czy wskazane w tym przepisie warunki zaistniały w odniesieniu do działań i zobowiązań Spółki.

W pierwszej kolejności rozważenia wymaga, czy stosowanie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów zostało uprawdopodobnione na obecnym etapie postępowania.

Spółce zarzucono stosowanie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, określonej w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Stwierdzenie przedmiotowej praktyki wymaga spełnienia dwóch przesłanek: **bezprawności działania przedsiębiorcy i naruszenia zbiorowego interesu konsumentów**.

Zgodnie z art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przez przedsiębiorcę rozumie się przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jedn. Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447 z późn. zm.). Z art. 4 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej wynika, że przedsiębiorcą jest m. in. osoba prawna, która we własnym imieniu wykonuje działalność gospodarczą. W rozważanym przypadku Miejski Zakład Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. z siedzibą w Złotowie, będący stroną postępowania posiada status przedsiębiorcy, gdyż jest spółką prawa handlowego, wpisaną do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, prowadzącą we własnym imieniu działalność gospodarczą polegającą na świadczeniu usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków. Zachowanie ww. spółki podlega zatem kontroli dokonywanej na gruncie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Bezprawność, do której odwołuje się ustawodawca, tradycyjnie ujmowana jest jako sprzeczność z prawem. Stanowisko takie znajduje też oparcie w uzasadnieniu rządowego projektu ustawy nowelizacyjnej z dnia 5 lipca 2002 r. (Dz. U. Nr 129, poz. 1102), która wprowadziła do ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przepisy regulujące postępowanie w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, zgodnie z którym „same przepisy art. 23a – 23d ustawy nie regulują konstrukcji bezprawności działań przedsiębiorcy. Działania te mogą okazać się bezprawne w razie ustalenia, że doszło do naruszenia przepisów innych ustaw, także zasad współżycia społecznego i dobrych obyczajów.” Pogląd ten mimo, iż odnosi się do poprzednio obowiązujących przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów z dnia 15 grudnia 2000 r., pozostaje nadal aktualny. Pojęcie „porządek prawny” obejmuje zatem nakazy i zakazy wynikające z normy prawnej, a także nakazy i zakazy wynikające z norm moralnych i obyczajowych określanych, jako zasady współżycia społecznego. Bezprawność jest kategorią obiektywną. Przy jej ocenie rozważyć należy każdorazowo kwestię, czy czyn sprawcy był zgodny, czy też niezgodny z obowiązującymi zasadami porządku prawnego. Źródłem tych zasad są normy prawa powszechnie obowiązującego - jako reguły postępowania wyznaczone przez nakazy i zakazy wynikające z norm prawa pozytywnego (w szczególności prawa cywilnego, karnego, administracyjnego, pracy, finansowego, ustaw i aktów prawnych regulujących poszczególne dziedziny gospodarki, itp.) oraz nakazy i zakazy wynikające z zasad współżycia społecznego, czyli tzw. dobre obyczaje (por.: G. Bieniek, Komentarz do Kodeksu cywilnego. Księga III. Zobowiązania. Tom I, Warszawa 2006, także Lex Polonica). O bezprawności działania decyduje całokształt okoliczności konkretnego stanu faktycznego (uzasadnienie do I PKN 267/2001 wyrok Sądu Najwyższego – Izba Administracyjna – Lex Polonica).

Sąd Najwyższy wskazał, że o bezprawności działania można mówić wówczas, gdy nie zachodzi żadna ze szczególnych okoliczności usprawiedliwiających określone działanie, tj. działanie dozwolone przez obowiązujące przepisy, wykonywanie prawa podmiotowego, zgoda

pokrzywdzonego lub działanie w obronie uzasadnionego interesu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19.10.1989 r. II CR 419/89 OSP 1990/11-12 poz. 377).

Zachowanie przedsiębiorców należy zatem ocenić jako bezprawne, gdy podejmują oni działania sprzeczne z ustawą lub nie wykonują obowiązków, które na nich ciążyą.

W niniejszej sprawie źródłem bezprawności działań Spółki, jest naruszenie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 pkt 6 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, umowa o dostarczanie wody lub odprowadzanie ścieków musi w szczególności regulować okres jej obowiązywania oraz odpowiedzialność za niedotrzymanie warunków umowy, w tym warunków wypowiedzenia. Należy zaznaczyć, że warunki wypowiedzenia, które muszą zostać określone w umowie, odnoszą się jedynie do sytuacji, kiedy niedotrzymane zostaną warunki umowy. Prezes Urzędu ustalił, że we wzorcach *umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* (§ 12 ust. 2 ppkt a), a także *umowy o odprowadzanie ścieków opadowych* (§11 ust. 2) zamieszczono postanowienia, w których zastrzega się możliwość wypowiedzenia umowy przez każdą ze stron z 3 miesięcznym okresem wypowiedzenia.

Postanowienie to narusza art. 8 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, który określa przyczyny, w których przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne może odciąć wodę lub zamknąć przyłącze. Do tych przypadków zaliczono sytuacje, w których:

- przyłącze wodociągowe lub przyłącze kanalizacyjne wykonano niezgodnie z przepisami prawa;
- odbiorca usług nie uiszczył należności za pełne dwa okresy obrachunkowe, następujące po dniu otrzymania upomnienia w sprawie uregulowania zaległej opłaty;
- jakość wprowadzanych ścieków nie spełnia wymogów określonych w przepisach prawa lub
- stwierdzono celowe uszkodzenie albo pominięcie urządzenia pomiarowego;
- został stwierdzony nielegalny pobór wody lub nielegalne odprowadzanie ścieków, to jest bez zawarcia umowy, jak również przy celowo uszkodzonych albo pominiętych wodomierzach lub urządzeniach pomiarowych.

Mając na względzie charakter rozpatrywanych usług (które powinny być świadczone powszechnie i w sposób ciągły) oraz cele ustawy (która ma m.in. chronić interes odbiorców usług), powyższe uregulowanie z art. 8 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków należy rozumieć jako ograniczenie prawa przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego do wypowiedzenia umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków w każdym momencie. Uznać należy, że skoro tylko w wymienionych enumeratywnie przypadkach przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne może odciąć wodę lub zamknąć przyłącze kanalizacyjne, to też tylko w tych samych przypadkach można umowę wypowiedzieć. Przyczyny wypowiedzenia umowy przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne są więc enumeratywnie wyliczone¹ (por. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 3.08.2012 r., VI ACa 354/12 oraz decyzja Prezesa Urzędu nr RBG-23/2010 z dnia 31.12.2010r.).

Mając na względzie powyższe, należy uznać, że stosowane przez Spółkę postanowienia stoją w sprzeczności z art. 8 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

¹ B. Rakoczy, *Charakterystyka umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków*, Czasopismo Samorządu Radców Prawnych Radca Prawny Nr 4/2005, s. 102.

Do uznania, że w niniejszej sprawie mamy do czynienia z praktykami określonymi w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów niezbędne jest ponadto uprawdopodobnienie, że bezprawne działanie Spółki godzące w interes konsumentów dotyczy tzw. **zbiorowego interesu konsumentów**. W uzasadnieniu wyroku z dnia 10 kwietnia 2008 r. sygn. akt III SK 27/07, Sąd Najwyższy wyjaśnił, że gramatyczna wykładnia tego pojęcia prowadzi do wniosku, że chodzi o zachowanie przedsiębiorcy, które godzi w interesy grupy osób stanowiących określony zbiór. Rezultaty tej wykładni modyfikuje zastrzeżenie, że nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma interesów indywidualnych. Sąd Najwyższy stanął na stanowisku, że przy konstruowaniu pojęcia „zbiorowy interes konsumentów” nie można opierać się tylko i wyłącznie na tym, czy oceniana praktyka skierowana jest do nieoznaczonego z góry kręgu podmiotów. W ocenie Sądu, wystarczające powinno być ustalenie, że zachowanie przedsiębiorcy nie jest podejmowane w stosunku do zindywidualizowanych konsumentów, lecz względem członków danej grupy (określonego kręgu podmiotów), wyodrębnionych spośród ogółu konsumentów za pomocą wspólnego dla nich kryterium. Sąd Najwyższy uznał zatem, że *praktyką naruszającą zbiorowe interesy konsumentów jest (...) takie zachowanie przedsiębiorcy, które podejmowane jest w warunkach wskazujących na powtarzalność zachowania w stosunku do indywidualnych konsumentów wchodzących w skład grupy, do której adresowane są zachowania przedsiębiorcy, w taki sposób, że potencjalnie ofiarą takiego zachowania może być każdy konsument będący klientem lub potencjalnym klientem przedsiębiorcy.*

Zdaniem Prezesa Urzędu, działanie Spółki może godzić w interesy nieograniczonej liczby konsumentów, których nie da się zidentyfikować, tj. wszystkich, którzy zawarli ze Spółką *umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* oraz *umowy o odprowadzanie ścieków opadonych*, a także wszystkich potencjalnych, przyszłych odbiorców usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków. W tym wypadku z samej istoty posługiwania się przez Spółkę wzorcami ww. umów wynika powtarzalność jego zachowania wobec takich osób.

Z uwagi na powyższe, Prezes Urzędu uznał za uprawdopodobnioną drugą przesłankę zarzuconej Spółce praktyki tj. naruszenie zbiorowego interesu konsumentów.

Wnosząc o wydanie decyzji w trybie art. 28 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Spółka zobowiązała się do zaniechania stosowania zarzuconej jej praktyki poprzez wprowadzenie do obrotu, z chwilą uprawomocnienia się niniejszej decyzji, nowych wzorców umów *o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* oraz *o odprowadzanie ścieków opadonych* zgodnie z wzorcami przedłożonymi z pismem z dnia 2 czerwca 2014 roku, w których kwestionowane postanowienia nie występują oraz do zawarcia w terminie do 30 czerwca 2015 roku nowych umów lub podpisania aneksów w oparciu o ww. wzorce, w których kwestionowane postanowienia nie występują.

W przedstawionych przez Spółkę w toku postępowania nowych wzorcach umów treść kwestionowanych postanowień została usunięta. Z kolei zobowiązanie Spółki do złożenia dotychczasowym odbiorcom propozycji zawarcia nowych umów lub aneksów pozwoli na wyeliminowanie niedozwolonych postanowień umownych z obrotu prawnego.

W świetle powyższego Prezes Urzędu uznał, że podjęte przez Spółkę zobowiązanie zmierza bezpośrednio do zapobieżenia naruszeniom art. 24 ustawy. Tym samym możliwe jest uznanie, że spełniony został drugi, obok uprawdopodobnienia stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, warunek niezbędny do wydania decyzji na podstawie art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W sentencji decyzji Prezes Urzędu nałożył na Spółkę obowiązek wykonania przyjętego zobowiązania poprzez wprowadzenie do obrotu, z chwilą uprawomocnienia się niniejszej decyzji, nowych wzorców umów *o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* oraz *o odprowadzanie ścieków*

opadonych zgodnie z wzorcami przedłożonymi z pismem z dnia 2 czerwca 2014 r., w których kwestionowane postanowienia nie występują. Z uwagi na fakt, że Spółka jest gotowa wykorzystywać nowe wzorce do zawierania umów z odbiorcami usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, wykonanie ww. zobowiązania będzie możliwe z chwilą uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Biorąc jednocześnie pod uwagę, że fakt podpisania przez dotychczasowych odbiorców nowych umów o *zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* oraz o *odprowadzanie ścieków opadonych* lub aneksów, zgodnie z wzorcami przedłożonymi z pismem z dnia 2 czerwca 2014 r., w których kwestionowane postanowienia nie występują, jest okolicznością niezależną od Spółki, w zakresie zobowiązania złożonego w odniesieniu do umów pozostających nadal w obrocie prawnym, Prezes Urzędu nałożył na Spółkę obowiązek wystąpienia do dotychczasowych odbiorców z propozycją podpisania nowych umów lub podpisania aneksów w terminie 9 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 28 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu wyznaczył Przedsiębiorcy termin 9 miesięcy, licząc od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji, do wykonania zobowiązania określonego w pkt I b sentencji decyzji. W tym zakresie Prezes Urzędu uwzględnił wniosek Przedsiębiorcy uznając, że jest to termin niezbędny do skutecznego wykonania wszystkich koniecznych czynności zważywszy zarówno na liczbę tych umów, jak również możliwości organizacyjne i techniczne Spółki.

Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy, Prezes Urzędu nałożył na Spółkę obowiązek przekazania, w terminie 10 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji, informacji o realizacji zobowiązania nałożonego w punkcie I sentencji decyzji oraz kopii 3 umów zawartych zgodnie z postanowieniami nowych wzorców i dowodów potwierdzających przekazanie kontrahentom propozycji zawarcia nowych umów lub podpisania aneksów do obowiązujących nadal umów.

Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu orzekł jak w pkt I i II sentencji decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. - od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie- Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwóch tygodni od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów- Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Poznaniu.

z upoważnienia Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury UOKiK w Poznaniu
Jarosław Krüger

Otrzymuje:

Miejski Zakład Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o.

w Złotowie

ul. Wodociągowa 1 A

77-400 Złotów